

Συλλογή της Νομολογίας

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-113/10, C-147/10 και C-234/10

Zuckerfabrik Jülich AG
κατά
Hauptzollamt Aachen,

British Sugar plc
κατά
Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs
και

Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable
κατά
Directeur général des douanes et droits indirects et Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

[αιτήσεις του Finanzgericht Düsseldorf, του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division και του tribunal de grande instance de Nanterre για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Κοινή γεωργική πολιτική — Κοινή οργάνωση των αγορών — Παραγωγοί ζάχαρης και ισογλυκόζης — Υπολογισμός του ύψους των εισφορών στην παραγωγή — Εγκυρότητα ενός τρόπου υπολογισμού που λαμβάνει υπόψη τα ποσά των πλασματικών επιστροφών για τις ποσότητες ζάχαρης που εξήχθησαν χωρίς επιστροφή — Αναδρομικότητα της ρυθμίσεως — Συναλλαγματική ισοτιμία — Επιδίκαση τόκων»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2012

1. Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Ζάχαρη — Εισφορά στην παραγωγή — Υπολογισμός — Κανονισμός 1193/2003 — Διατακτικό που καταλήγει στον εκ των προτέρων καθορισμό της χρηματοδοτούμενης συνολικής ζημίας του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του βασικού κανονισμού 1260/2001 σε ποσό μεγαλύτερο από το ποσό των εξόδων λόγω επιστροφών — Ασυμβατότητα προς τον σκοπό που επιδιώκει ο βασικός κανονισμός — Ανίσχυρο

(Κανονισμός 1260/2001 του Συμβουλίου· κανονισμοί της Επιτροπής 1686/2005, άρθρο 2, και 1193/2009)

2. Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Ζάχαρη — Εισφορά στην παραγωγή — Υπολογισμός — Καθορισμός της ισχύουσας συναλλαγματικής ισοτιμίας σε περίπτωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών στην παραγωγή — Δεν υφίστανται κανόνες δικαίου της Ένωσης στον τομέα αυτό — Καθορισμός βάσει του εθνικού δικαίου του οικείου κράτους μέλους

(Αποφάσεις του Συμβουλίου 2000/597, άρθρο 8 § 1, και 2007/436, άρθρο 8 § 1)

3. Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Ζάχαρη — Εισφορά στην παραγωγή — Αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά για εισφορές στην παραγωγή που καθορίστηκαν βάσει ανίσχυρου κανονισμού — Δικαίωμα επιστροφής των εν λόγω ποσών και καταβολής των τόκων επί των ποσών αυτών — Ευχέρεια εθνικού δικαστηρίου να αρνηθεί την καταβολή των τόκων αυτών επί των ποσών που εισέπραξε ορισμένο κράτος μέλος για τον λόγο ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί να απαιτήσει τους αντίστοιχους τόκους επί των ιδίων πόρων της Ένωσης — Δεν υφίσταται

1. Είναι ανίσχυρες οι διατάξεις του κανονισμού 1193/2009 σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών 1762/2003, 1775/2004, 1686/2005, 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 και 2005/2006, πλην του άρθρου 3, το οποίο έχει ήδη ακυρωθεί διά της ακυρώσεως του άρθρου 2 του κανονισμού 1686/2005 για τον καθορισμό, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2004/2005, των ποσών των εισφορών στην παραγωγή καθώς και του συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης, με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, T-4/06, Πολωνία κατά Επιτροπής, καθόσον, στο μέτρο που καταλήγουν στην πράξη στον εκ των προτέρων καθορισμό της προβλεπόμενης συνολικής ζημίας, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του βασικού κανονισμού 1260/2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, σε ποσό μεγαλύτερο από το ποσό των εξόδων λόγω επιστροφών, βαίνουν πέραν των σκοπών που επιδιώκει ο εν λόγω βασικός κανονισμός, στους οποίους συγκαταλέγεται η δίκαιη χρηματοδότηση των εξόδων λόγω διαθέσεως των πλεονασμάτων της κοινοτικής παραγωγής.

(βλ. σκέψεις 39, 53, 54, διατακτ. 1)

2. Ελλείπει σχετικής ρυθμίσεως του δικαίου της Ένωσης επί του θέματος αυτού, απόκειται στο εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους να καθορίσει την ισχύουσα συναλλαγματική ισοτιμία για τον υπολογισμό της αποζημιώσεως που οφείλεται λόγω αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης.

Πράγματι, καθόσον οι εν λόγω εισφορές εισπράττονται, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, των αποφάσεων 2000/597 και 2007/436 για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες προσαρμόζονται, ενδεχομένως, στις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης, οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο την επιστροφή ποσών που έχουν εισπραχθεί συναφώς για λογαριασμό της Ένωσης εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων και πρέπει να επιλύονται από τα δικαστήρια αυτά κατ' εφαρμογήν του εθνικού τους δικονομικού και ουσιαστικού δικαίου, στο μέτρο που το δίκαιο της Ένωσης δεν ορίζει, εν προκειμένω, κάτι διαφορετικό.

(βλ. σκέψεις 58, 63, διατακτ. 2)

3. Δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, όσοι έχουν δικαίωμα επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης, οι οποίες καθορίστηκαν βάσει ανίσχυρου κανονισμού, δικαιούνται επίσης να λαμβάνουν τους τόκους επί των ποσών αυτών. Συναφώς, ένα εθνικό δικαστήριο δεν μπορεί, στο πλαίσιο της εξουσίας του εκτιμήσεως, να αρνηθεί την καταβολή τόκων επί των αχρεωστήτως καταβληθεισών σε ορισμένο κράτος μέλος εισφορών βάσει ανίσχυρου κανονισμού, για τον λόγο ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί να απαιτήσει τους αντίστοιχους τόκους επί των ιδίων πόρων της Ένωσης.

(βλ. σκέψεις 67-69, διατακτ. 3)